

Arrest

nr. 147 631 van 11 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DELGRANGE loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Teheran en beschikt u over de Iraanse nationaliteit. In het begin van de vijfde maand van 1392 (Perzische kalender, stemt overeen met juli 2013 volgens de Gregoriaanse kalender) verliet u Iran en op 13 augustus 2013 diende u in België een eerste asielaanvraag in. Veel van uw familieleden aan vaderskant werkten voor de autoriteiten. Uw vader bekleedde sinds de revolutie een hoge functie bij de Sepahe Pasdaran (revolutionaire garde) en uzelf was als kind lid van de Bassidj (mobilisatie der verdrukten). Uw oom van vaderskant, H. S. (...), zou lid zijn van de MKO (volksmujaheddin). Hij zou 32 jaar geleden naar Irak vertrokken zijn en hij zou nu in Frankrijk verblijven. In de zesde maand van 1385 (augustus/ september 2006) trouwde u met M. S. (...) die werkte als journaliste voor de conservatieve regeringsgezinde media. Na de presidentsverkiezingen

van 22/03/1388 (12 juni 2009) waarbij Ahmadinejad, kennelijk via fraude, aan de macht kwam en de daaropvolgende massale protestacties beseftte u dat er achter de regering een grote leugen schuilde. Op 25/03/1388 (15 juni 2009) nam u deel aan een manifestatie van de zogenaamde groene beweging. U beseftte meteen dat deze beweging nooit iets zou kunnen bereiken en u besloot om zelf politieke actie te ondernemen tegen de overheid. U richtte een naamloze oppositiegroep op bestaande uit uzelf, uw echtgenote en drie collega's van uw echtgenote. In de vijfde maand van 1388 (juli/augustus 2009) kwam u met het voorstel om 's avonds de lichten te doven en vanop het dak 'Allah is groot' te roepen. Jullie hielden ook samenkomsten soms om de twee of drie maanden, maar soms zaten er ook negen maanden tussen. Tussen de derde maand van 1388 (mei/juni 2009) en de vierde maand van 1392 (juni/juli 2013) werd u vier keer verhoord door Ettela'at (de geheime dienst). U kreeg vragen over uw oppositieactiviteiten en werd ervan verdacht contacten te hebben met de mujaheddin. U werd steeds dezelfde dag nog vrijgelaten. Tijdens het laatste gehoor werd u geslagen en tijdens het derde gehoor zeiden uw ondervragers dat het niet aannemelijk was dat u als echtgenoot van een politieke journaliste geen politieke activiteiten had. Voor uw eigen veiligheid besliste u daarom om officieel te scheiden. U vertelde aan niemand dat u gescheiden was en u bleef bij uw partner wonen. In de derde maand van 1390 (mei/juni 2011) nam u via uw vader deel aan een vergadering van kopstukken van de Sepah. Op de meeting werd er gepraat over G. (...) die twee gebouwen had geschonken aan de Sepah. U bracht dit in de openbaarheid via een collega van uw echtgenote. Via uw vader zorgde u er ook voor dat een kamerfractieleider, die uw partner en andere vrouwelijke journalisten op zijn bureau uitnodigde, werd opzij gezet. Op een dag zag u dat één van uw groepsleden, journalist bij Borna nieuws, een wapen bij had. Daardoor werd het voor u duidelijk dat hij voor Ettela'at werkte en dat de overheid op de hoogte was van het bestaan van de groep en alle activiteiten. Daarop besliste u om te vluchten. Op 26 november 2013 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing in uw eerste asielaanvraag omdat er geen geloof kon gehecht worden aan de door u uiteengezette vluchtrelaas. Zo werd er slechts weinig geloof gehecht aan uw beweerde reisweg. Daarnaast had u geenszins aannemelijk gemaakt dat u, als lid van een regeringsgezinde familie, zich tegen de overheid had gekeerd en een illegale politieke groepering had opgericht. Ook uw verklaringen over de activiteiten van uw politieke groepering konden geenszins overtuigen. Voorts bleek dat de andere leden van uw groep geen problemen kenden. Verder wist u niet of er een gerechtelijke procedure tegen u werd opgestart door een rechtbank in Iran. U slaagde er evenmin in enig verband tussen u en de MKO (volksmujaheddin) aannemelijk te maken. Op 14 maart 2014 weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen u het vluchtelingenstatuut en het subsidiaire beschermingsstatuut. Vervolgens diende u op 31 maart 2014 een tweede asielaanvraag in. U verklaarde dat de problemen die u toelichtte in uw eerste asielaanvraag nog steeds actueel zijn. U wordt nog steeds gezocht door de Iraanse autoriteiten omwille van uw oppositieactiviteiten in Iran.

In België bouwt u uw eigen ideologie verder uit. U doet dit met de hulp van A. S. (...), een Iraanse geleerde die in de Verenigde Staten woont en werkt en wiens boeken in Iran verboden zijn, en A. A. F. (...), priester van de Iraanse kerk te Roeselare. U communiceert over uw ideologie met uw echtgenote, moeder en oom in Iran. Zo stuurt u onder andere toespraken van S. (...) door naar uw moeder zodat zij ze in Iran verder kan verspreiden. U werkt ook aan een eigen boek over alles wat verboden is in Iran, bij voorbeeld de activiteiten van christenen, de spirituele beweging erfān e halghe (onder leiding van Taheri), artiesten zoals Bijan Mortazavi die geen toestemming krijgen om in Iran op te treden. In het kader daarvan frequenteert u bijna elke week de Iraanse kerk in Roeselare. U beschouwt zichzelf nog steeds als sjjiitisch moslim maar u bent wel geïnteresseerd in de ideologie van de christenen. U bidt samen met de gelovigen en schrijft af en toe teksten voor hen. U beschouwt de kerk als een leerschool voor u. U volgt ook bijbelstudie. Tijdens Nowrooz (Iraans nieuwjaar) sprak u over uw ideologie in de kerk. U wil ervoor zorgen dat christenen actief kunnen zijn in Iran. U hoopt op een dag de heer Yonesi te ontmoeten, de verantwoordelijke voor religieuze zaken in Iran. U legde reeds contact met zijn dochter en hoopt via haar met hem in contact te treden. Aan de hand van voorbeelden uit de islam wenst u in uw boek aan te tonen wat de moslims in Iran verkeerd doen. U legde ook een tekst neer, die u heeft geschreven aan B. M. (...) en waarin u zijn emoties ten aanzien van het Iraanse regime verwoordt. Deze tekst, waarin uw ideologie ook doorschemert, zou voorgelezen worden op een Amerikaanse radiozender. Ook het loutere feit dat u asiel hebt aangevraagd in België kan reeds tot moeilijkheden voor u leiden in geval van terugkeer naar Iran. U legde ook enkele documenten neer om aan te tonen dat u niet officieel uit de echt gescheiden bent. U verklaarde dat u na uw derde arrestatie de echtscheidingsprocedure opstartte. U doorliep de officiële procedure. Enkel de laatste brief, die naar het registratiekantoor, stuurde u niet op. Als uw echtgenote in de problemen zou komen door uw politieke activiteiten, zou zij kunnen zeggen dat zij niet langer uw echtgenote was, waarna zij niet langer zou worden lastig gevallen. U legde een uittreksel neer van de gemeenschappelijke rekening van u en uw echtgenote, waarop uw moeder acht miljoen toman stortte. U wil hiermee aantonen dat uw moeder niet op de hoogte is van jullie echtscheiding. U wees ook op een overheidstoelage voor twee personen,

waaruit kan afgeleid worden dat ook de overheid niet op de hoogte is van jullie echtscheiding. U legde ook twee ziekteboekjes van uw echtgenote neer, waaruit blijkt dat zij nog steeds ten laste is van uw vader. Voorts legde u een volmacht van uw echtgenote aan uw moeder neer. Ook hierin ziet u een bewijs dat u niet officieel uit de echt gescheiden bent en dat uw echtgenote zinnens is Iran te verlaten. U legde verder nog enkele foto's neer waarop uw echtgenote te zien is met S. A. (...) en M. A. (...), die beide deel uitmaakten van de groene beweging, en een artikel over de arrestatie van S. A. (...). U wil hiermee aantonen dat uw echtgenote wel degelijk contacten met mensen die tegen het Iraanse regime zijn. U maakte ook een foto over waarop uw echtgenote samen met A. J. (...) en enkele andere politieke journalisten van het nieuwsagentschap Borna te zien zijn. U bracht ook een brief van de dienst tracing van het Rode Kruis aan waaruit moet blijken dat uw oom H. S. (...), die bij de mujaheddin is, wel degelijk uw oom is. U verstuurde ook twee berichten op het contactformulier van de website van de MKO maar kreeg hierop geen antwoord. Verder bent u in het bezit van een attest van de Iraanse kerk in Roeselare. U meent dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw ideologische activiteiten in België omdat er foto's van uw ideologische betoog in de kerk tijdens Nowrooz werden genomen, die naar alle waarschijnlijkheid op de sociale media circuleren.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kwam tot eenzelfde vaststelling in zijn arrest en weigerde u het vluchtelingenstatuut en het subsidiaire beschermingsstatuut. U beweerde in uw tweede asielaanvraag dat de problemen die u in uw eerste asielaanvraag aanhaalde nog steeds actueel zijn en dat u nog steeds door de Iraanse autoriteiten gezocht wordt wegens uw oppositieactiviteiten in Iran. U bracht een aantal documenten aan waarmee u wenst aan te tonen dat u niet officieel uit de echt bent gescheiden maar enkel de echtscheidingsprocedure opstartte ter bescherming van uw echtgenote. Zij zou de autoriteiten kunnen tonen dat zij van u gescheiden was, indien zij haar zouden confronteren met uw politieke activiteiten (CGVS II, blz. 2-3). Er werd in uw eerste asielaanvraag echter helemaal geen geloof gehecht aan uw politieke activiteiten. Bovendien werd er niet getwijfeld aan uw echtscheiding maar werden enkel uw verklaringen met betrekking tot de reden van uw echtscheiding bevreemdend bevonden. Voorts probeerde u aan de hand van een opsporingsverzoek voor H. S. (...) bij het Rode Kruis aan te tonen dat hij wel degelijk uw oom is. Dit document toont enkel aan dat u een opsporingsverzoek hebt gericht aan het Rode Kruis, waarin u overigens over bitter weinig informatie over H. S. (...) beschikte, maar verder niets. U zou ook twee berichten hebben verstuurd via het contactformulier van de website van de MKO maar kreeg hierop geen antwoord (CGVS II, blz. 10). U legde hiervan overigens niets neer. Aldus bent u er - zoals reeds in de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal in uw eerste aanvraag werd opgemerkt - nog steeds niet in geslaagd enig verband tussen u en de MKO aannemelijk te maken. Het Commissariaat-generaal wees er in uw eerste asielaanvraag ook op dat u niet wist of er een gerechtelijke procedure tegen u was opgestart in Iran. Ook in uw tweede asielaanvraag had u nog steeds geen enkel nieuws over de situatie voor u in Iran. U gaf ook aan dat uw echtgenote behoudens financiële moeilijkheden, thans geen problemen ondervindt in Iran (CGVS II, blz. 5). Bijgevolg hebt u geen enkel element aangebracht dat een ander licht kan werpen op de beoordeling gedaan door het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag, namelijk dat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw vluchtrelaas.

Met betrekking tot het uitwerken van uw ideologie in België moet worden vastgesteld dat u geen overtuigende feiten of elementen hebt aangehaald waaruit kan blijken dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zijn. U stelde wel naar de kerk te gaan in Roeselare en bijbelstudie te volgen maar verklaarde anderzijds uitdrukkelijk nog steeds een praktiserend sjiiitisch moslim te zijn (CGVS I, blz. 3). U zou tijdens Nowrooz de kerkgangers hebben toegesproken. Hiervan zouden foto's gemaakt zijn die mogelijk op sociale netwerken circuleren. U legde hiervan geen begin van bewijs neer. Aldus dient besloten te worden dat het hier om een louter hypothetische bewering gaat die niet op enig objectief gegeven gestoeld is. Hierbij aansluitend kan nog worden toegevoegd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het louter hebben van interesse in het christendom geen aanleiding vormt voor vervolging vanwege de Iraanse autoriteiten. Wat betreft het feit dat u aan een boek werkt over alles wat verboden is in Iran dient te worden opgemerkt dat u nog niets hebt gepubliceerd. Meer nog, u verklaarde uitdrukkelijk dat u nog nooit teksten onder uw eigen naam hebt geschreven die onder een groot publiek verspreid werden (CGVS II, blz. 11). Met betrekking tot de spirituele beweging Erfan e Halghe, waarover u het ook in uw boek wil hebben, gaf u aan dat hierbij zelf niet betrokken bent (CGVS II, blz. 13). U zou enkel een paar lessen van de beweging via YouTube hebben bekeken. Met betrekking tot de tekst die u schreef aan B. M. (...) moet worden opgemerkt dat uw stelling, dat deze zou worden voorgelezen op een Amerikaanse radiozender eveneens louter hypothetisch is. U verklaarde uitdrukkelijk dat uw tekst nog niet voorgelezen was. U wist ook niet op welke zender hij zou worden voorgelezen (CGVS II, blz. 9). Ook uw uitspraak dat u met uw familieleden

in Iran over uw ideologie communiceert en dat zij ze dan verder verspreiden, is niet meer dan een blote bewering. U legde weliswaar een print van mailverkeer tussen u en uw familie neer. Hieruit blijkt echter geenszins welke de inhoud van de bestanden is en of deze in Iran verspreid worden.

Voor wat betreft uw vrees voor vervolging voor het loutere feit dat u in België een asielaanvraag hebt ingediend, dient te worden gewezen op de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er jaarlijks duizenden in het buitenland verblijvende Iraniërs, waaronder voormalige asielzoekers, voor korte of langere tijd in het kader van zaken, vakantie of familiebezoek terug keren naar hun vaderland. In verreweg de meeste gevallen levert een dergelijke terugkeer geen enkel probleem op. Er zijn geen gevallen bekend van uitgeprocedeerde asielzoekers die na terugkeer in de problemen zijn gekomen. Prominente, vrijwillige terugkeerders kunnen wel problemen krijgen bij terugkeer. Zij lopen het risico te worden gearresteerd en/of vervolgd wegens staatsvijandige activiteiten in het verleden. Aangezien er aan uw problemen geen geloof kan worden gehecht én er bovendien uit niets blijkt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten in België kan u bezwaarlijk als behorend tot deze laatste groep aanzien worden. Het feit dat uw vader werkzaam was bij de Iraanse autoriteiten kan hieraan geen afbreuk doen, integendeel.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd is in kopie toegevoegd aan uw administratieve dossier.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie doen wijzigen. Met betrekking tot de foto's van uw echtgenote, moet erop worden gewezen dat er nooit werd getwijfeld aan het feit dat zij als journaliste heeft gewerkt. Deze foto's doen geen afbreuk aan het feit dat er geen geloof werd gehecht aan uw politieke activiteiten in Iran. De diverse bankafschriften, ziekteverzekering en volmacht doen uitschijnen dat uw echtgenote inderdaad nog contact heeft met uw familie. Echter, ook dit element op zich wijzigt niets aan het gebrek aan geloofwaardigheid dat werd vastgesteld in uw eerste asielprocedure. Nergens blijkt dat de tekst die u aan B. M. (...) zou hebben geschreven, werd voorgelezen op een Amerikaanse radiozender, en u op één of andere manier in de kijker zou hebben gewerkt. Nergens blijkt dat de foto die van u in een kerk werd genomen verspreid werd op de sociale media.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 2 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te

vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij onderhavige asielaanvraag opnieuw steunt op het door haar voorgehouden asielaanvraag bij haar eerste asielaanvraag. De eerste asielaanvraag van verzoekende partij werd door verwerende partij bij beslissing van 26 november 2013 ongeloofwaardig bevonden waardoor verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 120 656 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 14 maart 2014, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State. Het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omvat de vaststelling dat het initieel voorgehouden asielaanvraag van verzoekende partij ongeloofwaardig is. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van dit arrest.

Verzoekende partij kan de mogelijkheid om een volgende asielaanvraag in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake haar eerdere asielaanvraag (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij voorgehouden bij haar eerdere asielaanvraag te herstellen.

Het verweer van verzoekende partij met betrekking tot haar problemen in Iran met de Iraanse autoriteiten omwille van haar betrokkenheid bij oppositie-activiteiten, meer bepaald dat het voorleggen van materieel bewijs desbetreffend onmogelijk is nu deze autoriteiten in haar onderdrukking van de oppositie geen papieren sporen achter laat en het herhalen dat de vervolging door haar autoriteiten de enige drijfveer was voor haar echtscheiding, is dan ook om voormelde reden in onderhavig beroep niet dienend.

2.2.4.1. Aangaande haar betrokkenheid bij het Iraanse oppositiewerk in België beperkt verzoekende partij zich in haar verweer tot een herhalen van desbetreffende asielmotieven en tot het verwijzen naar een rapport van de VN-rapporteur van maart 2014 stellende dat er in Iran een patroon van actieve vervolging is van christenen.

2.2.4.2. De Raad bemerkt dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

De verwijzing naar het voormelde VN-rapport kan door de Raad niet als dienend worden beschouwd nu verzoekende partij stelt zelf nog steeds een sjiitisch moslim te zijn (administratief dossier, stuk 6B, p. 3).

2.2.5. Waar verzoekende partij onder verwijzing naar de bijlage 4 bij haar verzoekschrift opwerpt dat berichten van Amnesty International en Human Rights gewag maken van afgewezen Iraanse asielzoekers die bij terugkeer door de Iraanse autoriteiten werden gevangengezet en worden vervolgd voor misdrijven gepleegd tegen de Iraanse staat wegens het afleggen van verklaringen over beweerde vervolging, oordeelt de Raad dat dit verweer een blote bewering betreft daar deze berichtgeving niet aan het verzoekschrift werd toegevoegd. Het verzoekschrift bevat geen bijlage 4 en ook in de inventaris van de bijlagen wordt geen vierde bijlage vermeld. Verzoekende partij brengt geen objectieve informatie bij waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich voor haar motivering aangaande de terugkeer van uitgeprocedeerde asielzoekers steunt (administratief dossier, stuk 14, deel 1) niet correct zou zijn.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht, zij bij haar huidige asielaanvraag geen elementen aanbrengt die deze geloofwaardigheid kunnen herstellen en uit niets blijkt dat de Iraanse autoriteiten van haar ideologische activiteiten in België op de hoogte zouden zijn. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/3 en 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.7. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 13 en 14) en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal van 19 mei en 24 juli 2014 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, zij bij haar huidige asielaanvraag geen elementen aanbrengt die deze geloofwaardigheid kunnen herstellen en uit niets blijkt dat de Iraanse autoriteiten van haar ideologische activiteiten in België op de hoogte zouden zijn, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT